

(๒๔)

คำสั่งค่าครับน้ำเงิน

ในพระปรมາภไยพรมหาภัตtriy ศาตรรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๕/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ๑.๓๓/๒๕๖๒

วันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

เรื่อง นายสุวิน ศรีศิริเล็ก (ผู้ร้อง) ขอให้ศาตรรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุมัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายสุวิน ศรีศิริเล็ก (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนเป็นผู้ประกอบอาชีพการประเมินวินาศภัยทางด้านการประกันภัย ทรัพย์สิน ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประเมินวินาศภัยจากนายทะเบียนและขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานกำกับ และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ ต่อมาพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยมารดา ๒ ได้บัญญัติให้มีผลใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๕ ได้แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๕/๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่บัญญัติก็ยกเว้น คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาศภัย จากเดิมที่บุคคลธรรมดานามารถเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตเป็น

ผู้ประเมินวินาคภัยได้ แก่ ไขเพิ่มเติมเป็น ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาคภัยต้องเป็นนิติบุคคลตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดเท่านั้น และมาตรา ๒๓ ที่บัญญัติให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินวินาคภัยและใบอนุญาตยังไม่ลึกล้ำในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาต เป็นผู้ประเมินวินาคภัยต่อไปจนกว่าจะลึกล้ำใบอนุญาตแต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำให้เมื่อครบหนึ่งปีผู้ร้องไม่สามารถประกอบวิชาชีพเป็นผู้ประเมินวินาคภัยบุคคลธรรมด้าได้ โดยต้องกระทำการบังคับบัญชาความคุณของนิติบุคคลที่มีจุดประสงค์ในการประกอบธุรกิจเพื่อหวังผลกำไร สูงสุดเป็นสำคัญ กระบวนการต่อมูลค่า คุณค่า เกียรติยศ ศักดิ์ศรี ความน่าเชื่อถือและรายได้ของผู้ร้อง เป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบวิชาชีพขัดต่อหลักนิติธรรม เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องเกินสมควรแก่เหตุ และกระบวนการตรวจสอบราชบัญญัติประกันวินาคภัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ชอบด้วยมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมาย ตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๗ โดยผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาข้อพิพาทตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกันรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ ดังนี้

(๑) กระบวนการตรวจสอบราชบัญญัติประกันวินาคภัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ชอบด้วยมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๗

(๒) พระราชบัญญัติประกันวินาคภัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ เนพะในส่วน มาตรา ๓๕/๓ และมาตรา ๒๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๗๗

(๓) มีคำสั่งระงับการบังคับใช้พระราชบัญญัติประกันวินาศกัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ไว้ก่อนชั่วคราวจนกว่าจะมีคำวินิจฉัย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล ซึ่งถูกละเอียดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัย ว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ได้ถูกละเอียดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่า การกระทำความเสื่อมเสียเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาอีกคำร้องต่อศาลพิรุณด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกละเอียดสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลได้” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเอียดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำการของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ได้กำหนดกระบวนการร้องเรียนผู้มีสิทธิขอให้ศาลมีพิจารณาในวินิจฉัยไว้ เป็นการเฉพาะแล้ว ...” และมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณา ก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

- ๔ -

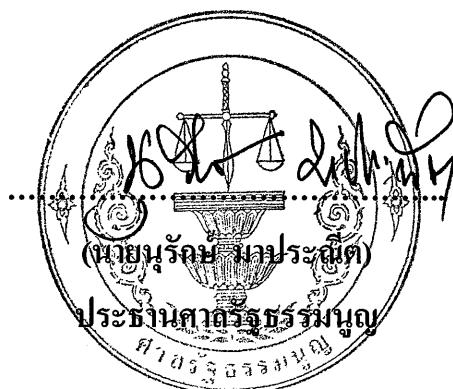
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจังหวะพระราชบัญญัติประกอบนิเวศภัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบนิเวศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๕/๑ ที่บัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินนิเวศภัย และมาตรา ๒๓ ที่บัญญัติให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินนิเวศภัยและใบอนุญาตยังไม่สิ้นสุดในวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าว มีผลใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประเมินนิเวศภัยต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตแต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และ มาตรา ๔๐ แม้ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจสอบการแผ่นดินและผู้ตรวจสอบการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลได้ก็ตาม แต่การยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ว่าผู้ร้องจะต้องเป็นผู้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้อันเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่ามีการกระทำ อันเป็นการละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้องที่เป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ดังกล่าวแต่อย่างใด กรณีตามคำร้องจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ดังนั้น ผู้ร้อง จึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

สำหรับกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจังหวะในส่วนที่เกี่ยวกับกระบวนการตราชุมชนคุ้มครอง ไม่ชอบด้วยมติคณะกรรมการตราชุมชนคุ้มครอง รัฐธรรมนูญ หรือ แนวทาง การจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติตามมาตรา ๑๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๓๗ นี้ เห็นว่าเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา

- ๔ -

๒๑๐ วรรคหนึ่ง (๑) ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๙ ได้บัญญัติกระบวนการการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว โดยกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภาร่วมกันมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาเสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือประธานรัฐสภา แล้วแต่กรณี หรือนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย จึงเป็นกรณีที่ผู้ร้องไม่อาจใช้สิทธิยื่นคำร้องได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๕๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญ สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้ อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๖ -

(คำสั่งที่ ๓๕/๒๕๖๒)

.....
.....

(นายจรัส ภักดีธนากร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

.....
.....

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณัครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

.....
.....

(นายบุญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

.....
.....

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ